

در نوشتار قبلی (ره‌یافت من: شماره ۲۰) مطالبی درباره استانداردهای حسابرسی عملیاتی تحت عنوان "ضرورت بازنگری، بروزرسانی و متناسب سازی استانداردهای حسابرسی عملیاتی"، بیان گردید. در این نوشتار، نکاتی چند درباره استقلال حساب‌رسان مستقل ارائه خواهد شد. بر این نکته تاکید شده که بیان مطالب مذکور با هدف کمک به عارضه یابی حرفه ای و انجام اقدامات لازم جهت ارتقا جایگاه حساب‌رسان و حرفه در کشور صورت گرفته است. بر اساس، الزامات استاندارد حسابرسی ۲۰۰ "اهداف کلی حسابرس مستقل و انجام حسابرسی طبق استانداردهای حسابرسی- از آنجا که حسابرسی با منافع عمومی سروکار دارد، بنابراین، طبق الزامات آیین‌رفتار حرفه‌ای، حسابرس باید مستقل از واحد تجاری باشد. طبق آیین‌رفتار حرفه‌ای، استقلال شامل استقلال واقعی و استقلال ظاهری است. استقلال حسابرس از واحد تجاری باعث می‌شود که وی بدون سازشکاری، نظر خود را اظهار کند. استقلال، توانایی حسابرس را برای درستکاری و حفظ بیطرفی و نگرش تردید حرفه‌ای افزایش می‌دهد. همچنین، استاندارد کنترل کیفیت مسئولیت‌های مؤسسه حسابرسی را برای تعیین سیاستها و روشهای طراحی شده جهت دستیابی به اطمینان معقول از رعایت الزامات آیین‌رفتار حرفه‌ای مربوط شامل استقلال توسط مؤسسه حسابرسی و کارکنان آن، شرح می‌دهد.^۱ به علاوه، استاندارد ۲۲۰، مسئولیتهای مدیر مسئول کار را در رابطه با الزامات آیین‌رفتار حرفه‌ای مربوط، شرح می‌دهد." علیرغم وجود الزامات مذکور، به دلیل شرایط و محدودیت‌های موجود از جمله شرایط سخت اقتصادی کشور، رقابت شدید در بازار حسابرسی، عدم شناخت و اهمیت کیفیت حسابرسی برای برخی از صاحبکاران (عمدتا غیر بورسی)، تک محصول بودن و وابستگی شدید خیلی از موسسات خصوصاً موسسات کوچک به درآمد حسابرسی، در عمل شواهدی وجود دارد که حداقل نسبت به استقلال ظاهری برخی از حساب‌رسان ایجاد شک و تردید می‌نماید. ارجاع کار به برخی از حساب‌رسان، عمدتاً بر اساس روابط شخصی

۱. استاندارد کنترل کیفیت ۱، "کنترل کیفیت در موسسات ارائه کننده خدمات حسابرسی، سایر خدمات اطمینان بخشی و خدمات مرتبط"، بندهای ۱۴

و با انتظارات خاص (عمدتاً غیر بورسی)، پذیرش و یا تداوم همکاری با شرکت های دو دفتره علیرغم آگاهی کامل نسبت به آن (غیر بورسی)، تهیه صورت های مالی مورد رسیدگی توسط حسابرس، رقابت شدید بین حسابرسان برای جذب صاحبکاران جدید و یا حفظ صاحبکاران موجود و ... مواردی هستند که در جامعه نسبت به استقلال حسابرسان شک و تردید جدی ایجاد نموده و می تواند باعث خدشه دار شدن اعتبار و جایگاه حرفه حسابرسی گردد. در پایان ضمن احترام به همه حسابرسان حرفه ای، براین نکته تاکید نموده که مطالب مذکور صرفاً محدود به افراد خاصی بوده و عمومیت ندارد. انتظار می رود نه تنها موسسات حسابرسی بلکه جامعه حسابداران رسمی نسبت به موارد ناقض استقلال حسابرسان حساس بوده و اقدامات لازم جهت افزایش اعتماد عمومی به حرفه حسابرسی از جمله عارضه یابی وضعیت موجود با هدف بهبود آن را اتخاذ نمایند.